

"Αδελφοί μου,

"Στάμεν καλῶς ἐν Κυρίῳ πάντοτε".

"Έχουμεν πεῖ, ὅτι, τὰ πάντα ἁοῦς. Όταν λέγω τὰ πάντα ἐννοῶ τὰ σύμπαντα καί ὅτι ὑπάρχουν μέσα εἰς τὰ σύμπαντα. Τό παχυλό ὑλικόν σύμπαν, τό ψυχικόν σύμπαν, τό Νοητικόν σύμπαν, τὰ Νοητά σύμπαντα καί ἡ πρώτη ἔκφρασις, ὑπερνοητή ἔκφρασις.

"Υπέρ Νοητή ἔκφρασις, τό πρώτο ἔνδυμα τοῦ ΛΟΓΟΥ πού ἀπό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ γίνεται ΛΟΓΟΣ, εἶναι ὁ Νοῦς.

Τίποτε ἀπολύτως δέν ὑπῆρξε, ὑπάρχει καί θά ὑπάρχη πού νά μὴν εἶναι Νοῦς, ἀπό τό παχυλό ὑλικό ἄτομο πού περικλελεῖ τήν πανσοφίαν εἰς τό ἐλάχιστον μέχρι τῶν συμπάντων στήν ὁλότητά των, ὡστόσοον Νοῦς, συναντᾶται σέ διάφορους βαθμοῦς κραδασμῶν.

Θέλω ὁμως σήμερα νά προσέξετε .....

Ὁ κραδασμός ὁ ὁποῖος ὡς ὑπέρ Νοητό φῶς μέχρι τῆς παχυλῆς ὕλης τί εἶναι;

Νά ὀνομάσωμεν τόν κραδασμόν κίνησιν;

Ναί.

Εἶναι ὁ Νοῦς ἡ κίνησις; (Σήμερα θέλω νά τὰ ξεχωρίσωμεν).

"Οχι.

Κίνησις ἡ κραδασμός ἄνευ τινός κραδαίνομένου εἶναι ἡ φύσις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΘΕΟΥ πρό τῆς ἔκφράσεως ΤΟΥ μέσα στόν ΕΥΑΤΟ ΤΟΥ τόν ΑΠΟΛΥΤΟ.

Νά εἴπωμεν ὅτι ἡ κίνησις αὐτή πού τώρα ἀναφέρομεν πού οὐδεμίαν ἀσφαλῶς σχέσιν ἔχει μέ αὐτό πού ὀνομάζομεν ἑμεῖς κίνησιν ἢ μετακίνησιν, εἶναι ἡ πρώτη ἔκφρασις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ὡς Βούλησις;

Ἀσφαλῶς.

"Ὡστε τό πρώτο χαρακτηριστικό τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ἔστω καί στήν Στατικήν του, ἀπόλυτον Στατικήν ΤΟΥ κατάστασιν εἶναι ἡ Βούλησις ἄνευ τινός κραδαίνομένου ὡς κίνησις, ὁ κραδασμός. Ἀλλά λέγομεν στατική κατάστασιν διότι οὐδέν ἔχει δημιουργηθῆ τι τό ὁποῖον νά κραδαίνεται καί ὁ κραδασμός μέσα εἰς τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ εἶναι μία Στατική κατάστασις. (Αὐτό εἶναι λίγο δύσκολο νά τό ἀντιληφθῆτε), δέν ἐκπρεάζει ἡ βούλησις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ δι' ἔκφρασιν τό ΑΠΟΛΥΤΟ, τό ΑΠΕΙΡΟΝ, τό ΑΙΩΝΙΟ τοῦ ΕΥΑΤΟΥ ΤΟΥ, (προσέξετε σ' αὐτόν τό σημεῖο) ὁμως τίποτε μέσα στά σύμπαντα, ἀπό τό παχυλό ὑλικόν ἄτομο, τό ὅτι περικλελεῖ τό παχυλό ὑλικόν σύμπαν, τὰ ψυχικά σύμπαντα, τὰ Νοητικά σύμπαντα, ὅλα, τίποτε λέγω ἀπολύτως, δέν εἶναι ἄγνωστο εἰς τό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ, προηπῆρχε μέσα εἰς τήν Θεῖαν Πανσοφίαν,

ἡ ὁποία Θεῖα Πανσοφία εἶναι ἀκόμα πέραν τοῦ φαινομένου τῆς ἔκφράσεως τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ὡς ΛΟΓΟΥ.

"Ὡστε, τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ τό χαρακτηρίζει ἡ ΑΠΟΛΥΤΟΣ Πανσοφία μέσα στό αἰώνιον παρῶν, καί διὰ νά δοθῆ ἡ ἔννοια τοῦ χρόνου ὡς καί τοῦ χώρου θά πρέπει νά ὑπάρχη μία ὀνότις ἔκφρασις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ εἴτε ὡς Ἀνθρώπου ἢ Ἀρχαγγέλου ὁ ὁποῖος νά ἔχει προεκταθῆ μέσα στους κόσμους τῆς χωριστικότητος.

"Ὡστε, ἡ πρώτη ἔκφρασις δι' ἡμᾶς ἀντιληπτή τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ εἶναι ἡ Βούλησις κραδασμός ἡ ὁποία συνοδεύεται ἀπό τήν Θεῖαν Πανσοφίαν, τίποτε, ἐπιναλαμβάνω δέν ὑπῆρξε, δέν εἶναι καί δέν θά ὑπάρχη σ' ὅλα μέσα τὰ σύμπαντα καί ὅλα τὰ σύμπαντα πού δέν εἶναι μέσα στήν Πανσοφίαν τοῦ ΘΕΟΥ εἰς τό αἰώνιον παρῶν, πέραν τῆς ἐννοίας τοῦ χρόνου καί τοῦ χώρου.

Καί λέγω, ὅτι τίποτε, ἀπολύτως τίποτε, μέσα στά σύμπαντα δέν εἶναι χωρισμένο ἀπό τήν Θεῖαν αὐτήν Πανσοφίαν καί δέν εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς αἰτίας συνοδευομένης ὑπό σοφίας.

Νοῦς, τὰ πάντα Νοῦς, ἡ παχυλή ὕλη, οἱ ψυχικοί κόσμοι, οἱ Νοητικοί κόσμοι, οἱ κόσμοι τοῦ ἀντιληπτοῦ, οἱ κόσμοι τῶν φαινομένων τῆς ζωῆς.

Δέν υπάρχει τίποτε μέσα στα σύμπαντα που νά είναι νεκρό, ούτε ή παχυλή ύλη υφίσταται φθοράν, υφίσταται αλλαγές. Μπορεῖ από τήν όρατήν ύλην διά γυμνού οφθαλμοῦ νά μετατραπῆ σε ενεργεια καί ή ενεργεια νά μετατραπῆ σε παχυλή ύλη, δηλαδή νά μεταπηδήση από τήν παχυλή ύλικήν της κατάστασιν, στην λεγομένη αιθερικὴν καί μετά ψυχικὴν από τήν ύλην εἰς τήν οὐσίαν, ὅμως, τίποτε δέν χάνεται, διότι εἶναι Νοῦς, καὶ ὁ Νοῦς εἶναι ή θεία ἐκείνη κατάσταση, κραδασμός, που θεία Βουλήσει ἔχει δημιουργηθῆ, κατὰ τήν στιγμήν που τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ἤθελεν νά ἐκφράση τοποχρονικῶς τό ΕΥΑΤΟΝ ΤΟΥ ὡς ΛΟΓΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ μέσα στον ΕΥΑΤΟΝ ΤΟΥ.

Τί εἶναι τό ΑΠΟΛΥΤΟ, τί εἶναι τό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ; δέν εἶναι εύκολο νά τό ἀντιληφθῆτε αὐτήν τήν στιγμήν, γιατί, ὁ ἑαυτός σας τόν ὁποῖον γνωρίζετε σήμερα, τοποχρονικῶς δέν μπορεῖ νά συλλάβη πέραν τῆς πρώτης αἰτίας, δηλαδή αὐτόν που δέν εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς αἰτίας, τό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ.

Ὁ Νοῦς εἶναι ἀποτέλεσμα αἰτίας; Καί ποιά εἶναι αὐτή ή πρώτη αἰτία πίσω από τόν Νοῦν; ἢ θά ποῦμεν ὅτι ὁ Νοῦς εἶναι ή πρώτη αἰτία τῆς δημιουργίας;

Ἀσφαλῶς.

Ὁ Νοῦς ὡς πρωταρχικόν κύρ, ὡς πρώτη ἔκφρασις, ὡς ἔκφρασις, ὄχι ὡς ὁ ἐκφρασθεῖς, εἶναι ή πρώτη αἰτία τῶν πάντων.

Πρώτη αἰτία ὅμως νά ποῦμεν τήν θεϊαν Βούλησιν γιά ἔκφρασιν; Θά πρέπει. Ὅμως πέραν αὐτοῦ ποιά αἰτία μποροῦμεν νά βροῦμεν;

Οὐδεμίαν πρὸς τό παρών καί δέν εἶναι εύκολον νά τό ἐπιχειρήσετε τώρα. Ὅσοῦν ὅταν ὁ ἑαυτός σας ἀπό προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις θά μεταμορφωθῆ σε ψυχῆναύτοεπίγνωσιν, ἐντῆνι μέτρω θά ἀντιληφθῆτε αὐτήν τήν κατάστασιν ὄχι ὅμως πλήρως. Μόνον ὅταν ὁ ἑαυτός σας ψυχῆ αὐτοεπίγνωσις, κατὰ τήν θέωσιν καί ὄντοποίησιν τοῦ ἑαυτοῦ σας θείας Μονάδος φθάσει, τήν στιγμήν ἐκείνην θά γνωρίσετε, τί εἶναι πέραν τῆς πρώτης αἰτίας, πέραν τοῦ κόσμου τῶν αἰτιῶν καί ἀποτελεσμάτων.

Ὅστε, θέλω τώρα, ὀρθῶς νά ἐννοήσωμεν ὅτι, τά σύμπαντα ὅλα (παχυλό ύλικό, αιθερικά των ἀντίστοιχα, ψυχικό, ψυχικά σύμπαντα, Νοητικά σύμπαντα, Νοητῆ σύμπαντα καί ἄκόμα καί πέραν αὐτῶν) εἶναι Νοῦς εἰς διαφόρους μορφάς ἐκ τῶν διαφόρων βαθμῶν κραδασμῶν εἰς τά ὅποια προΐστανται ὡς Πανσοφία τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ὡς Παναγαθότης καί Παντοδυναμία ὁ ΛΟΓΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, ἐπίσης ὡς Παντοδυναμία καί Παναγαθότης τό ΠΝΕΥΜΑ τό ΑΓΙΟ Εἰς ΘΕΟΣ σε δύο ἐκφράσεις καί μιαν Ἀπόλυτον Κατάστασιν αἰτία τῶν ἐκφράσεων. Ἐγινε αὐτό ἀντιληπτόν;

Μή φαντασθῆτε ὅτι, μέσα εἰς τήν δημιουργίαν ὁ ΘΕΟΣ, μεστήν Ἀπολυτον Του κατὰστασιν, ὁ ΠΑΤΗΡ ὡς θά ἐλέγαμεν τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, εἶναι σάν μιὰ μή ὑπάρχουσα κατάσταση;

Ὅχι. Περικλελεῖ τήν Πανσοφίαν, τό ὅλον.

Τώρα, ὅπως ἔχουμεν τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ που ἐκφράζει τόν ΕΥΑΤΟΝ ΤΟΥ μέσα στον ΕΥΑΤΟΝ ΤΟΥ, καί ὡς ἔκφρασις εἶναι ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ καί μετά προεκτάσεις καί προεκτάσεις ἄλλοι ΔΥΣΙ ἄλλαι ἐκφράσεις καί ὠρισμένους σκοπούς, θά δοῦμεν, τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, καί τό μέσον διά τοῦ ὁποῖου ἐκφράζει τόν ΕΥΑΤΟΝ ΤΟΥ. Ὅπως εἶναι ὅμως, ὁ ΘΕΟΣ, ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ καί ὡς ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ καί ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, τό ἴδιο καί ὁ Ἄνθρωπος.

Δέν θά ἀναφέρωμεν τώρα τοὺς Ἀρχαγγέλους, ἄλλοτε θά μελετήσωμεν καί τόν ἰδιόν των ἑαυτόν ἐκτάσεως καί προεκτάσεως.

Τώρα τόν ἄνθρωπον. Ὁ μακρόκοσμος ἔχει ὡς παχυλόν του ὕλικόν σῶμα τά παχυλά ὕλικά σύμπαντα που μέσα του οὐράνια σῶματα, εἶναι ὅπως μέσα σας εἶναι τά αἰμοσφαίρια καί τά κύτταρα μέ μιὰ διαφορὰ. ΕΚΕΙΝΟΣ τόσον ὡς ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ὡς καί ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ ζεῖ μέσα σε κάθε κύτταρο καί ἄτομό του δηλαδή σε κάθε πλανήτη, σε κάθε οὐράνιο σῶμα, καί προχωρῶ, καί σε κάθε ὕλικό ἄτομα ἄκόμα μεστόν ἑαυτόν σας ἢ μεστήν δημιουργίαν ἐνσυνειδήτως.

Σεῖς ὅμως, δέν ζεῖτε μέσα στο ὕλικόν σας παχυλόν, σύμπαν θά ἔλεγα τό ὕλικόν σας σῶμα ἐνσυνειδήτητα. Ζεῖτε ὡς προσωπικότης αὐτοεπίγνωσις που πολύ ὀλίγον γνωρίζει διά τήν ὅλην ἐργασίαν καί λειτουργίαν τοῦ ταχυλοῦ σας ὕλικοῦ σώματος. Καί εἴχαμεν κεῖ ὅτι πάνσοφα καί παντοδύναμα ἐργάζεται μέσα στο ὕλικόν σας σῶμα τό ΑΓΙΟ

ΠΝΕΥΜΑ.

Μέ λιγόν διαλογισμό θά άντιληφθῆτε ὅτι, μέσα στό παχυλόν σας ὑλικό σῶμα πάνσοφα ἐργάζεται τό ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟ.

Πῶς θά ἔλθωμεν ἀργότερα εἰς ἐπαφήν μέ τό ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟ ἡμεῖς ὁ κατώτερος ἡμῶν ἑαυτός ἢ προσωπικότης αὐτοεπίγνωσης θά τό γνωρίσωμεν.

Μετά, ἔχετε διαλογισθῆ ὅτι, ὅπως μορφοποιῆ τό παχυλόν σας ὑλικό σῶμα δια τῆς Ἰδέας τοῦ Ἀνθρώπου, ὁ ἑαυτός σας θεῖα Μονάς, ψυχῆ αὐτοεπίγνωσης μέ τήν Πανσοφίαν καί Παναγαθότητα τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, μέ τόν ἴδιον τρόπον κτίζει καί τό οὕτω καλούμενον Ψυχικόν σας σῶμα; στά διάφορά του πεδία καί ὑποπέδια;

Ναί. Ὅμως, ἐδῶ συμβαίνει κάτι ἄλλο. Παρ' ὄλον πού Πάνσοφα καί χωρίς τήν ἰδίαν σας, θά ἔλεγα, ἔγκρισιν καί ἐπέμβασιν, ἐργάζεται ἀπό τό κέντρον κάθε κυττάρου καί ἀτόμου τό ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, ἀργότερα μέσον τῆς Ἰδέας τοῦ ἀνθρώπου, νά κτίσῃ τά διάφορα ὄργανα δια τές διάφορες λειτουργίες των μέσα στό παχυλόν σας ὑλικόν σῶμα, καί εὐρίσκεισθε μέσα σ' ἕνα παχυλόν ὑλικόν σῶμα, τό ὁποῖον δέν κτίσατε, σεῖς ἐνσυνείδητα, (ὀμιλῶ δια τόν ἑαυτόν σας προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν), τό ἴδιον συμβαίνει καί μέ τά ψυχικά σας σῶματα. Ἐκεῖ δίδει τό ὑλικό, καλῶς κανονισμένο δια νά τό μεταχειρισθῆτε νά κτίσετε τό λεγόμενο ψυχικό σας σῶμα.

Ὅμως, τό ψυχικό σας σῶμα, τώρα κτίζεται ἀπό τόν ἑαυτόν σας προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν. Σεῖς κτίζεται τό ψυχικόν σας σῶμα. Τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ἐποπτεύει. Ἐπεμβαίνει; Πῶς; Ὅταν μέ τά διάφορά σας συναισθήματα, ἐπιθυμίες, πάθη, φέρετε μίαν ἀνισορροπίαν στήν ὄλην ἐργασίαν, τότε, ἐπεμβαίνει, καί ἡ ἐπέμβασις του γιά σας εἶναι τό ὅτι θά λέγαμε, τύψεις τοῦ συνειδότος. Τό μαστίγιον τῆς εἰμαρμένης.

Παρ' ὄλον πού σεῖς ὡς προσωπικότης κτίζετε τό ψυχικόν σας σῶμα μικραίνετε, ἢ εὐρύνετε τούς ὀρίζοντας τῶν δυνατοτήτων καί πιθανοτήτων σας εἰς τόν κόσμον τῶν ἐπιθυμιῶν καί συναισθημάτων, ἐντούτοις, ὑπάρχουν ὄρια εἰς τά ὁποῖα ἐπεμβαίνει, Τό ΑΓΙΟ ΑΓΙΟΝ ΕΙΝΑΙ τώρα, τόσον ὡς ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ἀλλά ὅσον καί ὡς ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ.

Νά ποῖα ἡ σχέσις τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΥ μεστό παχυλόν σας ὑλικό σῶμα μέ τόν ἑαυτόν σας προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν.

Τό ὑλικό σῶμα εἶναι Ἀγιοπνευματικό καί Λογοῖκό. Τό ψυχικό σας σῶμα μέ τήν προσωπικότητά σας, εἶναι ποιοτικῶς Λογοῖκό. (Ὁ ἡγαπημένος εἶναι, τό "ὅπως τό φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον", καί γιά νά γίνῃ ἕνας ἄνθρωπος, θά πρέπει νά ἐκφράσῃ τόν ἑαυτόν του προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν), καί Ἀγιοπνευματικό φυσικά, ἀλλά πρωτίστως Λογοῖκό ἀφήνεται δέ εἰς τήν νέαν ὄντοτητα, ἢ ὁποῖα, θά περιβάλλῃ τήν Μόνιμη προσωπικότητα ἢ ἀτομικότητα, ἄς τήν ὀνομάσωμεν, ἢ ὁποῖα κατέρχεται τήν σκιάν τοῦ ἑαυτοῦ σας ψυχῆς αὐτοεπίγνώσεως, τήν ἀφήνει σέ ἀπόλυτον ἐλευθερίαν, διότι μεστόν θεῖον σκοπόν καί σχέδιον ἢ ἀπόλυτος ἐλευθερία δίδει συντομώτερα τήν γνῶσιν καί τήν ἐμπειρίαν, καί ὅτι θά λέγαμε σατανικό θά τό πῶ μᾶλλον ἐμπειρίαν μέσα στούς κόσμους τῆς χωριστικότητος. Βία ἡ ἐπέμβασις πρός ἀλλαγάς οἱ ὁποῖες δέν εἶναι κατάρχη ἐντός τοῦ θεῖου Σχεδίου, ἀσφαλῶς αὐτά θά τά γνωρίσετε μέ τήν ἐνδοσκοπήσιν.

Ὅστε, ὅταν λέγει ἡ ἐκκλησία ὅτι, γίνεται διαρκῶς πάλη μεταξύ καλοῦ ἀγαθοῦ καί κακοῦ, δίκαιον ἔχει καί ποῖον εἶναι αὐτό τό πεδῖον στό ὁποῖον γίνεται αὐτή ἢ πάλη; Ποῖο ἄλλο ἀπό τόν ἑαυτό σας προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν, καί ἡ καταγραφή τῶν ἐπιτυχιῶν ἢ ἀποτυχιῶν τῆς ἡττας ἢ τῆς νίκης εἶναι εἰς ὅτι θά λέγωμεν τό ὑποσυνείδητό σας.

Αὐτά ὅταν θά ἀρχίσωμεν τήν πλήρη ἐνδοσκοπήσιν, μέ φρόνησιν καί γνῶσιν τῆς πραγματικότητος, θά ἐννοήσωμεν τούς Νόμους, Καταστάσεις καί θά ἐννοήσωμεν ἐπίσης τούς λόγους γιά τούς ὁποῖους ἀφήνεται ἀπό τό ΑΓΙΟΝ ΕΙΝΑΙ τόν ΧΡΙΣΤΟΝ ΛΟΓΟΝ πού διαρκῶς κρούει τήν θύραν τῆς ψυχῆς μας, ὡς λέγει ἡ ἐκκλησία, ἀφήνεται ἡ προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσις ἀπολύτως ἐλευθέρα. Ὁ πόνος, φαινόμενο ὄχι πραγματικότης, ὁ πόνος, τόσον πάνω στό παχυλόν μας ὑλικό σῶμα εἶναι εὐεργετικός, προειδοποιεῖ. Ὁ πόνος, ψυχικός, στήν προσωπικότητα αὐτοεπίγνωσιν μας, ἀκόμη εὐεργετικότερος. "οὐδέν κακόν ἀμιγές καλοῦ". Κάτω ἀπό κάθεπόνον ὑπάρχει ἀνάλογος ἐμπειρία, γνῶσις, καί πρόδος.

Μή φοβῆσθε. Ὅπως εἶπε εἰς ἀδελφός, ὁ ἰδοστολος Πέτρος εἰς μίαν του ἐπιστολήν, οὐδεὶς θά πειρασθῆ πέραν τῆς δυνάμεώς του. Καί αὐτό βλέπετε καθημερινῶς μέσα

στήν κοινωνίαν σας.

Μπορεῖ καμιάν φοράν νά νομίζουμεν ὅτι, κάποιον πρόσωπον μέσα στήν κοινωνίαν, γύρω μας δέν εἶναι κάτω ἀπό τήν θείαν προστασίαν, τόν ξέχασε ὁ ΘΕΟΣ, ταλαιπωρεῖται. Πολλά ἀκούομεν νά λέγονται τήν σημερινήν σας κοινωνίαν, ὅμως, πῶς εἶναι δυνατῶν, ἀφοῦ ἐποπτεύει τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ καί τό ἍΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, κάθε κύτταρο τοῦ ὕλικοῦ σώματος, κάθε αἰμοσφαίριδ του, κάθε ὄργανό του.

Θά μοῦ πῆτε καί ἡ ἀσθένεια, οἱ καταστάσεις μεστό παχυλόν ὕλικόν σῶμα, ἔχομεν κεῖ σ' ἓνα μάθημα, ὅτι εἶναι ἐπέμβασις τῆς προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως, ἀλλά θά ὁμολογήσετε ὅτι, ἂν ἀφεθῇ τό ὕλικό σῶμα ἐλεύθερο ἀπό τήν ἐπέμβασιν τῶν βιαίων κραδασμῶν τοῦ ψυχικοῦ σώματος τῆς προσωπικότητος, ὅλαι αἱ βλάβαι τείνουν νά διορθωθοῦν, κάθε ἀσθένεια νά ἀποθεραπευθῇ, τό ἔχετε προσέξει αὐτό φυσικά.

Καί θά μοῦ πῆτε, ὅταν κάποτε φθάνει τό μοιραῖον τέλος, μέ ἓνα φοβερόν πόνον, μέ μίαν νόσον ἀνίατον τό τέλος. Ἄλλὰ ἡ ἀλλαγὴ πού ὀνομαζόμεν θάνατο δέν θά ἤρχετο; Δέν εἶναι ὁ Νόμος τῆς φύσεως; Καί γιατί νά ἀποκλείσωμεν ἀπό τήν προσωπικότητα ἐκείνην τήν ἐμπειρίαν πού θά τῆς δώσῃ ὁ πόνος, οἱ τελευταῖες ἐκεῖνες ἐμπειρίες προτοῦ διέλθῃ πρός μεγαλύτερες εὐκαιρίες γνώσεως.

Ἀσφαλῶς σεῖς ὡς ἄνθρωποι βλέποντας, ἴσως, καί ἓνα ἀγαπημένο σας πρόσωπον ἢ ἓνα ἄλλο πρόσωπο εἰς τό ὅποιον δέν μπορεῖτε νά ἐπιδράσετε νά βλέπετε τό τέλος, ἀσφαλῶς ὁ καθ' ἓνας σας θά πρέπει νά κάμῃ τό πᾶν διὰ μετρίασμό τοῦ πόνου καί εἰ δυνατόν ἀποτροπήν του, αὐτό εἶναι θεῖον ἔργον. Ἄλλὰ ἂν δέν ἐπιτύχετε ὑποσυνείδητο ἢ προσωπικότητος ἐκείνη αὐτοεπίγνωσις προτοῦ μεταφερθῇ στούς ψυχικούς κόσμους παίρνει τό πολυτιμώτερό της μάθημα.

Πιστέφετέ με, πῶς; πολλοί ἄνθρωποι πού ἔχουν ἀπέλθει μέ ἓνα τρόπον πού θά τόν λέγαμε ἐμεῖς ἐδῶ σκληρό, βρισκάνται στούς ψυχικούς κόσμους σέ μίαν κατάστασιν πολύ καλιτέραν ἀπό ἐκείνην πού θά βρεθῇ ἴσως ἓνα πρόσωπον πού ἔμπορεῖ νά πεθάνῃ ἓνα ἡρεμο θάνατο, περιτριγυρισμένος ἀπό τοῦς ἀγαπημένους του καί ἀπ' αὐτοῦ πού τόν θαυμάζουν, πού θά λέγαμε ἓνα τέλος εἰρηνικό.

Τώρα ἀσφαλῶς ὅταν ἓνας ἔχει ἓνα εἰρηνικό τέλος καί πρόδοον εἶναι καλύτερα, ὅμως, ποτέ δύο ἄνθρωποι ὡς προσωπικότητος αὐτοεπίγνωσις ἕκαστος ἐξ αὐτῶν δέν ἔχουν κέρει τήν ἴδιαν ἐμπειρίαν, καί πιστέφετέ με ὅτι, ὁ Νόμος αἴτια τῆς δημιουργίας θά ἔλεγα ὁ ἀξίως εἶναι ἀκριβοδίκαιος. Ὡστόσο δέν θά παραγνωρίσωμεν τοῦ πολύ ἡγαπημένου τήν προτροπήν τό " Ἀγγέλων τά βάρη βαστάζετε", καί προτροπή καί μία πραγματικότης.

Τώρα βλέπομεν ὅτι, ὁ ἑαυτός μας θεῖα Μονάς ὄχι αὐτοεπίγνωσις θεογνωσία, ἄλλο ἐκεῖνο, μέ τήν προέκτασιν του ὡς ἑαυτοῦ μας ψυχῆς αὐτοεπιγνώσεως ὑπερσυνειδητότου καί ἀπολύτου, ἴσως, ὅπως καί τοῦ ἑαυτοῦ μας προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως, ἓνας ἑαυτός, σέ τριπλή ἔκφρασιν, εἶναι ὁ ἑαυτός μας ὁ αἰώνιος, ὁ ἀπόλυτος, ὁ μὴ ὕφιστάμενος ἀλλαγῆς ποιοτικῶς, ὡστόσο αὐτός ὁ πυρῆν περιβάλλεται ἀπό τόν Νοῦν ὡς Νοητικό σῶμα, ψυχικό σῶμα, παχυλό ὕλικό σῶμα καί τόν ἐκλαμβάνομεν ὡς τόν ἑαυτόν μας, ἢ μᾶλλον ἐκλαμβάνομεν ὡς τόν ἑαυτόν μας τό περιβλημά μας τά περιβλημάτα μας καί ὄχι τόν πυρῆνα, τό κέντρον.

Τώρα. Πού ὁ θεός, ὅσον ὡς ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ὅσον καί ὡς ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ καί ὡς ἍΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ μεστά σύμπαντα του, (προσέξετε τό σημεῖον αὐτό). Στά παχυλά ὕλικά σύμπαντα μέσα στό κέντρον κάθε ἀτόμου εἶναι τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ.

Ὁ ἑαυτός σας προσωπικότητος, πού εἶναι; Μέσα στό παχυλόν σας ὕλικό σῶμα. Μέσα στό παχυλόν σας ὕλικό σῶμα χωρὶς ὅμως νά εἶναι ἐνσυνείδητο μέσα στό κέντρον κάθε ἀτόμου ἢ κυττάρου τοῦ παχυλοῦ σας ὕλικοῦ σώματος. Ὡστόσο ἐκεῖ εἶναι καί τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ καί ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ καί τό ἍΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ.

Πρόδοος θά γίνῃ ὅταν γίνωμεν κύριοι τοῦ οἴκου μας. Μέ τήν ἐνδοσκόπησιν, σιγά, σιγά.

Ὁ ΘΕΟΣ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ καί ἍΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ εἶναι μέσα σέ κάθε ψυχικόν ἄτομον, νοητικόν ἄτομον, ἐνσυνείδητο. Ἐσεῖς τώρα ἀρχίζετε ἐνσυνείδητο νά ζῆτε μέσα στό ψυχικόν σας σῶμα, ὄχι τά ψυχικά ἄτομα τοῦ ψυχικοῦ σας σώματος.

Ὅστε ὁ τόκος ποῦ ζῆτε ὡς προσωπικῆς αὐτοεπίγνωσης εἰς ἕκαστον ἀπὸ σᾶς, εἶναι, τὸ μορφοποιημένο ψυχικὸ σας σῶμα, τὸ σῶμα τῶν συναισθημάτων σας μορφοποιημένο ὑπὸ τῶν ἰδικῶν σας σκέψεων, ἐπιδιώξεων, διαλογισμῶν.

Ὅστε, ἐνσυνείδητα, ὁ ἑαυτὸς σας προσωπικῆς αὐτοεπίγνωσης εἶναι μέσα στὸ ψυχονητικὸ σας σῶμα, ψυχονητικὸ, ναί, διότι τὸ ψυχικὸ διὰ νὰ μορφοποιηθῆ πρέπει νὰ ἔχη τὴν σκέψιν καὶ τὴν εἰδωλοπλαστικὴν ὑποσυνείδητον ἢ ἐνδυνείδητον. Ὅμως, πέραν τοῦ ψυχονητικοῦ σας αὐτοῦ σώματος, ὅταν, θὰ ἀποβάλετε τὸ ψυχικὸν σας σῶμα, θὰ διαλυθοῦν αἱ σκέψεις ποῦ θὰ μετατραποῦν σὲ ἐμπειρίες καὶ νὰ μεταφερθοῦν εἰς τὸ καθαρῶς νοητικὸν σας σῶμα, θὰ ὀητε ὅτι, εἶναι, κάτι πολὺ ξεχωριστὸν τὸ νοητικὸ σῶμα ἀπὸ τὸ ψυχονητικὸ. Ναί, καὶ σ' αὐτὰ ἀκόμη εὐρίσκεται καὶ καιροφυλακτεῖ τὸ θῶς τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον ἔρχόμενον εἰς τὸν κόσμον ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ, ὡς καὶ τὸ ἍΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ γιὰ νὰ ἐργασθῆ γιὰ σᾶς; νὰ σᾶς καθοδήγησῃ ἐκεῖ εἰς τὸ ψυχικὸν σας κόσμον, εἶναι ποῦ εἶναι κοιμῆν ὁ πολὺ ἠγαπημένος ΙΗΣΟΥΣ.

Πέραν αὐτῶν ὅταν θὰ ἐνηλικιωθῆτε στὸν πνευματικὸν κόσμον, ὅταν ἡ προσωπικότης ἑαυτοῦ σας αὐτοεπίγνωσης μεταμορφωθῆ σὲ ψυχὴ αὐτοεπίγνωσης, μεταμορφωθῆ; Μήπως τὴν στιγμὴν αὐτὴν δὲν ὑπάρχει ὁ ἑαυτὸς σας ψυχὴ αὐτοεπίγνωσης καὶ θὰ μεταμορφωθῆ ἡ προσωπικότης σας αὐτοεπίγνωσης σὲ ψυχὴν αὐτοεπίγνωσης;

Ἐδῶ θέλω νὰ τὸ κάμω πολὺ καθαρὸν. Ὑπάρχει, εἶναι ὁ ἑαυτὸς σας ψυχὴ αὐτοεπίγνωσης, εἶναι ὅμως ταυτοχρόνως αὐτὴν τὴν στιγμὴν καὶ ὁ ἑαυτὸς σας προσωπικότης αὐτοεπίγνωσης. Αὐτὸς ὁ κατώτερος ἑαυτὸς θὰ μεταμορφωθῆ καὶ θὰ ἀφομοιωθῆ μὲ τὸν ἑαυτὸν σας τὸν ἥδη ὑφιστάμενον ψυχὴ αὐτοεπίγνωσης. Εἶναι, τὸ φθαρτὸν τὸ ὅποιον θὰ ἐνδυσθῆ τὴν ἥδη ὑφιστάμενην ἀφθαρσίαν. Εἶναι τὸ θνητὸν μέρος τοῦ ἑαυτοῦ σας τὸ ὅποιον θὰ ἐνδυσθῆ τὴν ἥδη ὑφιστάμενην μέσα σας ἀθανασίαν.

Εἶναι λίγο δύσκολα αὐτὰ νὰ τὰ ἀντιληφθῆτε, τώρα. Θὰ τὰ μελετήσετε καὶ βαθύς διαλογισμὸς, διαρκείας διαλογισμὸς ἐπ' αὐτῶν, μὲ τὴν θεῖαν ἀσφαλῶς βοήθειαν καὶ τὸν θεῖον φωτισμὸν θὰ σᾶς κάμῃ νὰ ἀντιληφθῆτε νὰ γνωρίσετε περισσότερα γιὰ τὸν ἑαυτὸν σας.

Ὅστοςον ἕνα πρᾶγμα εἶναι καθαρὸν. Σήμερον μέσα στὸ παχυλὸν σας ὑλικὸν σῶμα, ὁ ἑαυτὸς σας προσωπικῆς αὐτοεπίγνωσης καὶ ψυχὴ αὐτοεπίγνωσης καὶ θεῖα Μονάς εἶναι τὸ ἀθάνατον ἀμετάβλητον μέρος τοῦ ἑαυτοῦ σας τὸ ὅποιον ἐνδύεται ὕλη, ὑπερύλη οὐσία, ὑπερουσία, ὡς ὅσον αἱ ἀλλαγαὶ εἶναι ἐπὶ τῶν σωμάτων τὰ ὅποια ἐκλαμβάνεται ὡς ἑαυτὸν σας καὶ τὰ ὅποια δίδουν ἐμπειρίαν εἰς τὸν πυρῆνα.

Θὰ ἐπανέλθωμεν.

" Στῶμεν καλῶς ἐν Κυρίῳ πάντοτε"